

„Chronic Tension – Type Headeach”, cefalee vasculară, neuralgie – cefalee cervicogenică), dar au fost cercetați în special pacienții cu dereglări ale vederii: fosfene, micșorarea acuității vizuale manifestată prin miopie până la – 3 dioptrii. Bolnavii au fost supuși examenelor neurologic și radiologic complex, inclusiv radiografiei anterio-posterioare și de profil al coloanei vertebrale cervicale, radiografiei articulației atlaso-occipitale „prin gura deschisă”, examenului Doppler.

Rezultate. Anomalia Kimmerle parțială a fost determinată la 269 (47,44%) de bolnavi, completă – la 298 (52,56%), unilaterală – în 455 (80,25%) cazuri, bilaterală – la 112 (19,75%) pacienți. Inelul cartilagos a fost prezent la 186 pacienți, iar cel osos la 112. Dereglări ale vederii au acuzat 154 (27,16%) de persoane. Fosfene s-au manifestat la 65 (11,46%) pacienți, miopia până la – 3 dioptrii – la 124 (21,87%). Forma ușoară a anomaliai Kimmerle s-a înregistrat la 33 de pacienți, forma medie – la 89, diametrul inelului fiind de 6-8 mm; forma gravă (inel sub 6 mm) – la 32 bolnavi.

Tratamentul anomaliai Kimmerle a inclus fizioproceduri, masaj, preparate vasodilatatoare (dipiridamol), preparate antihipoxice – preductal (trimetazidină), ceea ce a dus la dispariția dereglărilor vederii la 79 pacienți, ameliorarea simptomelor la 53 bolnavi, n-a avut efect la 22 pacienți. Restabilirea acuității vizuale a fost ocazională la bolnavii cu forma gravă a anomaliai (inel sub 6 mm), inclusiv la cei cu anomalia Kimmerle simptomatică peste 5 ani.

Concluzii. Diagnosticul anomaliai Kimmerle este posibil printr-un examen radiografic al porțiunii cervicale a coloanei vertebrale în profil, foarte reușit în program digital, care ne permite sa vizualizăm și inelul cartilagos. Diagnosticul stabilit ameliorează în conduita bolnavilor cu oftalmopatii.

DIAGNOSTICUL RADIOIMAGISTIC AL CANCERULUI RENAL

*Natalia ROTARU, Olga BALÎCA,
Igor GAVRILAȘENCO,*

¹USMF N. Testemițanu,
²IMSP Institutul Oncologic

Scopul lucrării: elaborarea algoritmului imagistic de diagnosticare a carcinomului renal.

Materiale și metode: Studiul prezintă o analiză retrospectivă a 130 de fișe ale pacienților cu carcinom renal, internați în IMSP Institutul Oncologic în perioada 2007-2011, care au fost examinați complex prin: USG în 94% de cazuri, TC în 90% cazuri, urografia intravenoasă în 77% cazuri. În cazuri dificile pacienții

au fost examinați prin: angio-TC în 10.7% cazuri, IRM în 2.3% cazuri.

Rezultate. Toate cazurile au fost confirmate morfologic: carcinom cu celule clare s-a evidențiat la 87% din pacienți, carcinom renal papilar – la 2.3%, carcinom renal cu celule clare și papilar – la 5% pacienți. În 42.5% cazuri carcinomul renal a fost diagnosticat în stadiul III, stadiul II – în 27.5% cazuri, stadiul I – în 18.8% și stadiul IV – în 11.2% cazuri. Conform stadiului TNM, pacienții au fost repartizați: T1M0N0 – 20%, T2N0M0 – 28.4%, T3N0M0 – 30%, T3N0M1 – 5.4%, T4N0M0 – 1.5% pacienți. După localizare, carcinomul renal s-a determinat în parenchimul renal în 90% cazuri, cu afectarea suprarenalei – la 7% din bolnavii și cancerom în bazinetul renal – la 3%. Deformarea conturului renal a fost evidentă în 28.5% cazuri, imagine lacunară – 1.5%, amputarea calicelor – 18.5% cazuri, rinichi mut – la 2.3% dintre pacienți.

Concluzii. Algoritmul de examinare imagistică propus de noi respectă consecutivitatea metodelor de examinare. Sensibilitatea metodelor imagistice a constituit la radiografia standard 25%, la USG – 72%, la TC – 89% și la angio-TC – 98%, specificitatea respectiv fiind de 3%, 85%, 92%, 99%.

VALOAREA TOMOGRAFIEI COMPUTERIZATE MULTISLICE ÎN DIAGNOSTICUL MODERN AL AFECȚIUNILOR RENALE

Silviu CONDREA, Sergiu ERȘOV, Anna BALABCHINA,
IMSP Centrul Republican de Diagnostic Medical

Introducere. Maladiile renale sunt frecvent întâlnite în practică medicală, fiind depistate la circa 10% din populația matură. În pofida aplicării diferitelor metode imagistice, diagnosticul exact al afecțiunilor renale uneori prezintă dificultăți.

Radiografia simplă și urografia intravenoasă pot depista procesele patologice din aparatul pielocaliceal, bazinet, ureter și vezica urinară. Dar pentru vizualizarea parenchimului și a vaselor renale nu sunt suficiente metodele clasice.

Scopul lucrării efectuate este studierea posibilităților tomografiei computerizate multislice în radiodiagnosticul aparatului urinar.

Material și metode. Studiul nostru a fost realizat în baza investigării a 106 pacienți cu patologie renală. Investigațiile au fost efectuate la tomografele firmei *General Electric, Bright Speed Elite 16 slices* și *Optima CT660 128 slices*. Metoda investigației: examenul prin TC spiralată s-a realizat înainte și după administrarea produsului de contrast i.v., cu reconstrucția tridimensională ulterioară a imaginilor. S-au folosit substanțe de contrast iodate nonionice,